

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 21-A DUPĂ RUSALII

(a Sfinților Părinți
de la Sinodul al VII-lea
Ecumenic)

(Pilda semănătorului)
(Rugăciunea lui Iisus)

SF. AP. FILIP,
UNUL DINTRE CEI 7 DIACONI;
SF. IER. TEOFAN MĂRTURISITORUL,
EPISCOPUL NICEEI

IEȘIT-A SEMĂNĂTORUL!

În această frumoasă zi de toamnă, Domnul ne rostește mișcătoarea Pildă a Semănătorului și ne atenționează strigând: „Cine are urechi de auzit să audă”. Semănătorul cuvântului este Dumnezeu. El a pregătit terenul pentru semănat prin profeți, iar la plinirea vremii ne-a grăit prin Fiul Său.

El ne-a vorbit învățându-ne adevărurile dumnezeiești care ne duc la mântuire. Cel mai mare dușman al cuvântului este diavolul. El ia cuvântul lui Dumnezeu din inima oamenilor cu un scop precis, pe care ni-l descoperă Mântuitorul: ca nu cumva crezând să se mântuiască.

Această pildă tâlcuită de Domnul, ne arată că pământul este omul. Sămânța căzută pe drum reprezintă pe cei care aud cuvântul lui Dumnezeu, îl primesc cu bucurie, dar diavolul îi răpește cuvântul, ca nu cumva crezând să se mântuiască.

Cea căzută pe loc pietros sunt aceia care cred până la o vreme, dar pentru că nu au unde să-și înfigă rădăcinile, cuvântul se usucă și devine neroditor.

Cea căzută între spini îi reprezintă pe cei care primesc cuvântul până la o vreme, dar stăpâniți fiind de patimi, îl ignoră.

Numai a patra parte din pământ este roditor. Evanghelistul Luca spune că rodește 100, iar Marcu și Matei ne arată că există o diferențiere: una rodește 30, alta rodește 60.

De aceea și Mântuitorul spune că în Casa Tatălui meu sunt multe locașuri, pregătite pentru cei care, spunem noi, rodesc 30, 60 sau 100.

Domnul strigă în încheiere ca să ne ridicăm și să ascultăm cuvântul lui Dumnezeu, să desțelenim pământul sufletului nostru și să facem o lucrare gospodărească, ca orice gospodar, cum spun Părinții Bisericii: să scoatem rădăcinile tuturor relelor ca să avem cuvânt roditor în inima noastră. El strigă pentru ca nu cumva să ne lăsăm ademeniți în călătoria noastră

prin lumea aceasta de alte învățături deșarte, prin care ne putem pierde sufletul.

El, prin această pildă, vorbește stării duhovnicești a sufletului nostru ca să ne determine să mergem pe cărarea care duce la viață. Solomon spune: „Și tot ceea ce doreau ochii mei nu am dat la o parte și n-am oprit inima mea de la nici o veselie, căci inima mea s-a bucurat de toată osteneala mea, și aceasta mi-a fost partea din toată munca mea. Apoi m-am uitat cu luare aminte la toate lucrurile pe care le-au făcut mâinile mele și la truda cu care m-am trudit ca să le săvârșesc și iată, totul este deșertăciune și vânare de vânt și fără nici un folos sub soare.” (Ecclesiast 2, 10-11)

Iată, însă, ce ne spune tatăl lui Solomon, regele și psalmistul David: „Judecățile

Domnului sunt drepte și veselesc inima.” (Ps. 18, 9) Și iarăși: „Moștenit-am mărturiile tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.” (Ps. 118, 111) Mai apoi: „Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.” (Ps. 118, 162) Toate cuvintele Domnului sunt mai dulci decât mierea!

Deci să recapitulăm. Cât de important este cuvântul lui Dumnezeu pentru omul credincios! Fără cuvântul lui Dumnezeu sufletele noastre sunt nehrănite. O spune deschis Mântuitorul, când este ispitit de diavol în Carantania, zicând: „Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu” (Matei 4, 4). Toate prin Cuvânt s-au făcut și fără Cuvânt nimic nu s-a făcut, ne spune Evanghelistul Ioan (Cap.1, verset 3). Și „Cuvântul trup S-a

făcut și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.” (Ioan 1, 14)

Se cuvine dar, ca în lumea agitată în care trăim, ca buni creștini, să păstrăm calea pe

care ne invită Hristos să mergem, căci El este Calea, Adevărul și Viața.

În încercările prin care trecem să nu uităm niciodată că la cârma Bisericii se află El și că noi suntem Biserica Dumnezeului

Celui viu.

Fie că suntem în catacombe, persecutați, noi trebuie să rămânem lumină lumii și sarea pământului. Amin! ❖

Părintele Dinu

PRĂZNUIREA SFINȚILOR MUCENICI NAZARIE, GHERVASIE, PROTASIE ȘI CHELSIE

Pe data de 14 octombrie o prăznuim nu numai pe Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași, ci și pe Sfinții Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie. Suntem în al patrulea an în care îi sărbătorim pe acești sfinți care au primit moarte mucenicească în Mediolan (azi Milano), în a doua jumătate a primului secol. Părțile din Sfintele lor moaște au fost primite în dar din Milano chiar înainte de târnosirea bisericii Șerban Vodă în anul 2017.

Sf. Nazarie a trăit în vremea lui Nero (între anii 54 și 68) la Roma, fiind vlăstarul unei familii romane bogate și evlavioase. Tatăl lui, Africanus, și mama lui, Perpetua, au fost aduși la adevărata credință de către Sfântul Apostol Petru. La vârsta de douăzeci de ani, Nazarie părăsește Roma pentru a răspândi Evanghelia. Își cheltuie averea cu cei sărmani, ajutând pe cei ce pătimeau pentru Hristos și aduce la credința creștină pe mulți închinători la idoli, botezându-i.

Ajungând în orașul Plachendia (azi Piacenza) i-a cunoscut pe Sf. Ghervasie și Protasie, care se aflau în închisoare din porunca ighemonului Anulin. Îmbărbătându-i pe cei doi, hotărâsc împreună să nu facă nici un pas înapoi de pe drumul muceniei. Sf. Nazarie este biciuit și alungat din oraș. Peste noapte i se arată în vedenie fericita lui maică, care îi poruncește să meargă în Galatia și acolo să-L vestească pe Hristos.

Pe când se afla în cetate Melia, a luat un copil de trei ani, pe nume Chelsie - pruncul unei femei credincioase și de neam bun - l-a botezat și l-a crescut în dreapta credință. Și pruncul creștea cu anii și cu înțelegerea, umplându-se de dumnezeieștile daruri.

Pe când Sf. Nazarie răspândea Evanghelia în Galatia este prins și dus la ighemonul Dionisie, căruia i-a mărturisit cu tărie: „Sunt roman de fel, însă sunt creștin și cinstesc pe cel răstignit”. Și el și micul Chelsie sunt bătuți fără milă și aruncați în temniță, urmând ca a doua zi să fie supuși altor chinuri. A doua zi însă, femeia stăpânitorului - care peste noapte avusese o vedenie înspăimântătoare - l-a rugat pe bărbatul ei să-I elibereze pe copil și pe Nazarie. Și așa au scăpat.

Sfinții s-au îndreptat apoi spre Trevira (azi Trier, Germania), predicând peste tot

pe Hristos. Au fost din nou închiși și duși la Roma. Din ordinul împăratului au fost audiați și apoi, drept pedeapsă, au fost aruncați într-un lac. S-au salvat însă ca prin minune de acolo. Continuându-și misiunea au ajuns la Milano, unde s-au reîntâlnit cu Sf. Ghervasie și Protasie, care se pregăteau pentru ultima încercare a martirajului, pentru întâlnirea cu Domnul Iisus Hristos.

Moarte martirică pentru cei patru sfinți

Anulin din porunca împăratului a tăiat cu sabia cinstitele capete ale Sf. Nazarie și Chelsie, care avea numai nouă ani. Un credincios a luat în taină sfintele lor moaște și le-a dus în casa sa, unde fiica sa îndată s-a sculat sănătoasă din boala în care zăcea. Au îngropat în grădină trupurile mucenicilor.

Sf. Ghervasie a fost bătut cu vergi de plumb până a murit, iar Sf. Protasie i s-a tăiat capul cu sabie. Trupurile lor, răpite de Filip și de fiul său, au fost îngropate în casa lor. Sf. Ambrozie, episcopul Mediolanului, prin dumnezeiască descoperire, a aflat pe Ghervasie și pe Protasie în vremea împăratului Teodosie cel Mare, iar pe Nazarie și Chelsie în vremea împăraților Arcadie și Onoriu.

Aflarea moaștelor Sf. Nazarie și Chelsie

Paulin Presbiterul în cartea sa despre viața Sf. Ambrozie scrie: «În acea vreme

moaștele Sf. Mc. Nazarie se aflau în cetate, în grădină. Eu, fiind de față, am văzut sânge în mormântul în care zăceau muceniceștile moaște, ca și cum acest sânge ar fi curs de curând; capul cu părul și cu barba erau așa de neatins, ca și cum atunci ar fi fost puse în groapă, iar fața lui era atât de luminoasă de parcă ar fi fost spălată de curând. Adevărată minune, precum Domnul a făgăduit în Evanghelia că „nici un fir de păr din capul vostru nu va pieri”. Iar sfintele lor moaște au umplut acel loc de mireasmă bună, încât covârșeau toate aromele. Apoi, ridicând moaștele mucenicești și punându-le în caretă, ne-am întors îndată cu Sf. Ambrozie și la Sf. Mucenic Chelsie, cel ce era pus în același loc. Și am aflat de la cel care stăpânea grădina aceea cum că de la părinți moștenise el locul acela, loc pe care părinții lui îl moșteniseră din neam în neam, căci într-însul sunt așezate mari visterii, pe care nici molima, nici rugina nu le strică, nici hoții nu le sapă și nu le pot fura».

Sf. Ambrozie descoperă cinstitele moaște ale Sf. Ghervasie și Protasie

Iar pentru aflarea Sf. Ghervasie și Protasie, Sf. Ambrozie s-a rugat și a postit 40 de zile și i s-au arătat în vedenie tineri în haine albe, cu mâinile ridicate. Mai apoi, Sfântul Pavel i-a descoperit locul în care sunt îngropați și i-a zis: „Aceștia sunt cei care, ascultând cuvintele mele, au lăsat lumea și bogăția și au urmat Domnului nostru Iisus Hristos, nedorind nimic pământesc sau trupesc. Și au petrecut aici în Mediolan zece ani, slujind lui Dumnezeu și s-au învrednicit a fi mucenici ai lui Hristos, ale căror trupuri le vei afla zăcând în pământ în acest loc unde tu stai și te rogi. Deci, trebuie să le scoți deasupra și în acest loc să zidești o biserică în numele lor”. În timpul aducerii moaștelor și așezării în biserica centrală din Mediolanum (Milano), în ziua de 16 iunie 386, un orb și-a recăpătat vederea, iar demonii care își făcuseră lăcaș în câțiva demonizați au strigat că sfinții i-au pus la chinuri de nerăbdat. După câțiva ani, în 395, Sf. Ambrozie a așezat în biserică și moaștele Sf. Nazarie și Chelsie. (Foto – icoana bisericii Șerban Vodă a Cuv. Parascheva și Sf. Mc. Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie cupărțile din sfintele lor moaște). ❖

RUGĂM PE SFÎNTA CUVIOASĂ PARASCHEVA SĂ NE IERTE...

Constat cu durere că din nou suntem loviți și cineva parcă urmărește în mod voit închiderea Bisericii. Cu câteva zile în urmă am votat, fără să-i pese cuiva de gravele urmări epidemiologice ale acestei ieșiri la vot. Mă întreb de ce Biserica este pusă mereu la colț? De ce sunt ațintiți mereu ochi bănuitori asupra credincioșilor? Știm cu toții că la biserică vin oamenii cei mai corecți, mai curați și mai cuminți, care nu numai că păstrează distanța, dar își păstrează și demnitatea. Ei știind bine că în biserică omul stă în fața lui Dumnezeu. Iată deci că acum, în această lună în care suntem chemați să ne cinstim Sfinții, care sunt prietenii lui Dumnezeu, din nou ni se interzice practicarea cultului divin public. Sunt măsuri care afectează relația noastră personală cu Dumnezeu și cu Sfinții. De aceea nu putem sta nepăsători! Astăzi ni se interzice să ne apropiem de sfinți, mâine poate de biserici, poimăine, sau mai devreme, vom fi cipați. Este un plan diabolic, care ne pune pe gânduri. Lăsați bisericile deschise! Lăsați-ne măcar liberi! Nu pot să-mi închipui cum vom trece peste aceste mahniri și ce măsuri ni se mai pregătesc. Poate și de Crăciun și de Paști vom fi din nou închiși. (Părintele Dinu - Gânduri în pandemie)

Urma ca în acest număr al „Cuvântului care zidește” să vă punem la suflet, așa cum v-am obișnuit de 10 ani de când redactăm acest ziar, viața Sfintei Cuvioase Parascheva, peregrinările moaștelor ei și măcar una dintre minunile pe care Cuvioasa, cu multă generozitate, le-a făcut în acest neam.

Dar, din păcate, anul acesta pelerinajul de ziua Cuvioasei este interzis. Iar ceea ce o să apară în aceste pagini este scris cu durere în suflet, vecină cu lacrimile și cu sentimentul că eu, împreună cu toți fiii Bisericii, trebuie să luăm atitudine și să facem ceva. Chiar dacă ni se interzice să mai ajungem la racla Cuvioasei și în Iași. Din păcate, dacă nu ai buletin de Iași nu poți să te închini la Sfintele Moaște. Căci autoritățile au hotărât acum câteva zile, bazându-se pe numărul zilnic din ce în ce mai mare de teste Covid pozitive și pe „sufocarea” spitalelor Covid și a secțiilor ATI aferente, că trebuie să restricționeze anumite activități. Printre acestea, accesul la sărbătorile religioase, în speță vizându-se deocamdată Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași și Sfântul Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor. Aceasta înseamnă că numai locuitorii localității respective pot participa la aceste sărbători, pot intra în biserică, se pot închina la Sfintele moaște.

De noaptea minții! În câteva fraze spuse

de reprezentanții autorităților există o mulțime de încălcări ale drepturilor constituționale și fundamentale ale omului. Constituția României este grav încălcată. Ca să nu mai vorbim de discriminarea care ni se face. Din punct de vedere științific nu ne demonstrează nimeni, cu dovezi, că bisericile și adunările religioase au reprezentat focare de infecție. Sute de focare însă au fost în spitale, așezăminte de bătrâni, copii, persoane cu dizabilități, în instituții publice și în firme. Nimeni nu vorbește de deschiderea școlilor și de organizarea alegerilor, ambele evenimente având loc în septembrie. Primul având loc ca să ni se demonstreze că nu este nici un pericol să organizăm atât de doritele alegeri, pentru unii. Dar urmarea a fost creșterea vertiginoasă a cifrelor de pozitivare la testul PCR. Cele 2 evenimente au făcut să crească alarmant numărul de pozitivi și să se blocheze practic spitalele și DSP-urile, de altfel prost organizate, după cum s-a văzut. Este inadmisibil să spui că nu ai spitale, că nu ai paturi ATI în condițiile în care multe spitale și secții din țara asta, rezervate altor afecțiuni decât Covid, sunt goale sau insuficient folosite pentru tratarea altor boli. Se pare însă că noi nu știm să gestionăm această boală decât închizându-i pe oameni în case și punând lacătul pe economie, educație ș.a. De aici, în lanț, prăbușirea economiei, falimentarea afacerilor, șomajul, sărăcirea abruptă a unei

parți foarte mari din populație.

Ni s-a explicat însă de către mai-marii zilei că nu deschiderea școlilor și nici campania electorală, nici măcar ziua alegerilor, în care am văzut cozi consistente la secțiile de votare, nu au reprezentat motive pentru creșterea gradului de transmitere a coronavirusului. Ni s-a spus că secțiile de votare nu au reprezentat focare de contaminare. În condițiile în care chiar și cei cu probleme de sănătate vizibil asemănătoare Covid-ului au intrat în secții și au votat. Poate chiar au stat alături de ceilalți cetățeni la coadă! Dar nu au fost „focare” la alegeri. Atunci cum poți veni să-mi spui că adunările religioase, slujbele de la biserică, pelerinajele sunt „focare”? Nu seamănă aceste limitări și restricții, total discriminatorii, cu acelea din timpul stării de urgență? Am văzut atunci cum s-au isterizat reprezentanții unor ONG-uri, apoi ale unor partide care nu puteau să doarmă de grija față de sănătatea populației, și ne-au amenințat cu pericolul imens ce venea de la Sfânta Lumină sau de la pachetul cu Paști... Ni s-a mai atras atenția să ne închidem toți în casă de Sfintele Paști, să nu cumva să ieșim din case sau chiar să primim Sfânta Lumină căci „vom avea pe urmă înmormântări”. Cifrele însă nu le-au confirmat amenințările, inclusiv pe cele ale unui doctor din Timișoara care ne aștepta la spital cu... lumânări.

Din nou se întâmplă același lucru. Cu alte cuvinte și în alt context. Dar atacul este același: la credință și Biserică. Cu dedicație cea Ortodoxă. Îmi asum în întregime această declarație, pe care o pot demonstra cu numeroase dovezi.

Și ajungem azi să ni se interzică să ne închinăm la moaștele Cuvioasei Parascheva. Pe cine deranjează Cuvioasa, pe cine deranjează pelerinajele creștin-ortodoxe? Nu pe aceiași care duc o luptă de ani de zile împotriva Bisericii, clerului, credincioșilor și chiar a dogmelor, Sfinților și lui Dumnezeu? Nu uitați că o manipulare fără precedent de acum exact doi ani a făcut ca Referendumul Normalității, al Familiei firești să fie deturnat de la adevărata sa semnificație, una chiar înalt morală și spirituală. În mod fals a fost atribuit Referendumul nostru „peeseedee-ului”, lupta împotriva lui „dragnia” transformându-se de fapt în lupta împotriva lui Dumnezeu, a planului și ordinii Sale. Să nu uităm că de fapt atunci i-am întors spatele lui Dumnezeu... Să nu credeți că Dumnezeu se lasă batjocorit. Ne-a lăsat pe mâna noastră la doar doi ani de la acel moment.

Dar oare noi creștinii, măcar cei care venim la biserică, ne-am făcut atunci datoria, am făcut tot ce depindea de noi ca să le arătăm adevărul celorlalți, ca să preîntâmpinăm această cădere morală și duhovnicească? Unora le-a fost rușine să-și spună clar și răspicat opinia în fața celorlalți. Alora li se poate imputa lipsa de informare sau evitarea dialogului cu ceilalți. Și această moleșală creștinească i-a făcut și pe unii preoți să nu-și apere de fapt adevărul credinței și puritatea dogmei. Considerând referendumul în mod eronat o problemă „politică”. Nu! În primul rând era una de moralitate creștină, în al doilea rând una socială, cetățenească. Clerul are aceleași drepturi cetățenești ca și semenii săi, deci nimănui nu-i este interzis să dezbată aceste subiecte.

După acea durere imensă de acum doi ani, am înțeles cât de mare este manipularea în această țară și cât de obtuzi suntem în fața adevărului, căci nu mai acceptăm nici un fel de argumente decente și puternice. Azi ni se servește o altă încercare. Aceea de a-i părăsi și pe Sfinții noștri. Căci, nu-i așa, acolo la coadă la Cuvioasa sau pe drum - mai ales - transmitem sau primim Covidul. Nu la metrou, unde ne înghesuim zilnic, nu la școală unde copiii noștri stau împreună cel puțin 3-4 ore, nu la supermarket sau în piață, nu în zecile de ore de la muncă în care stăm alături de colegii noștri, nu la votare sau în orele în care, copiii și tinerii noștri, plecând de la școală, stau împreună timp îndelungat, de multe ori fără mască... Și exemplele, în oglindă sunt zeci, poate sute.

Întrebarea esențială este: noi ce facem? Ne lăsăm și de data aceasta să ne fie batjocorită credința noastră, Biserica, Sfinții

și Dumnezeu nostru? Păi, iarăși spun mulți, nu avem ce face. Cei din afara Bisericii vin cu aceeași placă din starea de urgență: ne putem închina oriunde, ne putem ruga în casele noastre. Încet, încet Biserica trebuie să fie eliminată. Supără pe mulți, e învechită și retrogradă. Cu aceeași retorică tirania bolșevică ne-a îndoctrinat și voia să-L elimine pe Dumnezeu din viața Cetății. Se pare că am uitat greșelile și ororile trecutului. Un fost conducător al României dădea ordin în iunie 1987 să fie demolată biserica Sfânta Vineri Herasca, una dintre cele mai frumoase biserici ale Capitalei. Istoria acestei biserici începe prin secolul al XIII-lea. Era renumită prin prezența în acest lăcaș a icoanei făcătoare de minuni a Sfintei Parascheva, denumită în popor SFÂNTA VINERI, la care veneau să se roage credincioși din locuri îndepărtate. Când această biserică a fost dărâmată, mulți oameni plângeau, se rugau, stăteau în genunchi și, cu lumânări în mâini, implorau pe cei care dărâmau biserica să se oprească. N-a mai rămas nimic din ea... Oamenii adunau cărămizile și le duceau acasă ca pe niște relicve sfinte. Am primit și eu de la o rudă o bucată de cărămidă, pe care o mai am și azi. Când Ceaușescu a căzut și apoi a fost omorât, foarte mulți spuneau că Sfânta Vineri - Cuvioasa Parascheva nu a trecut cu vederea dărâmarea bisericii ei... Mai avem timp să învățăm din istorie.

Azi vrem să dărâmăm din sufletele oamenilor credința. Să ucidem Sfinții și pe Dumnezeu din mintea lor. Mai ales din mintea ortodocșilor. Să nu vi se pară prea dure sau departe de realitate aceste cuvinte. Spațiul nu-mi permite să vă dau argumente.

Poate o vom face în alte numere.

Puțini vor ajunge anul acesta la Iași. Este, cred, pentru prima dată în istoria Moldovei, când credincioșii sunt împiedicați să se închine la Cuvioasa Parascheva. Au fost invazii, războaie, molime de tot felul, regimuri totalitare. Sfintele moaște ale Sfintei Cuvioase Parascheva au fost dintotdeauna izvor de alinare, de vindecare și de întărire, iar Cuvioasa a răspuns de atâtea ori. Nu stați nepăsători, nu lăsați ca Sfinții noștri să fie batjocoriți. La Iași, în fața Catedralei Mitropolitane, s-au adunat VINERI, 9 octombrie 2020, șase-șapte sute de oameni pentru a protesta împotriva discriminării ce se face cetățenilor României cărora li se interzice să se închine la Cuvioasa Parascheva, ba chiar să și vină în oraș. S-au organizat în județele limitrofe filtre care să-i împiedice pe eventualii pelerini să vină la Iași! Pe ce criterii îi oprești pe unii și le dai voie altora? Sau nu le dai la nici unii. Numai autocarele cu șparangheliști au avut liber în perioada restricțiilor din starea de urgență! Cum poți să limitezi libera circulație a cetățenilor unei țări fără o reglementare legală constituțională?

PF Patriarh Daniel a atenționat: „Interzicerea în acest an a pelerinajului la Sfânta Cuvioasă Parascheva pentru credincioșii care nu locuiesc în municipiul Iași este o măsură disproporționată, discriminatorie și luată fără o consultare prealabilă cu Biserica Ortodoxă Română.” Iar Mitropolitul Moldovei, ÎPS Teofan, plin de durere, adresa un cuvânt de întărire tuturor credincioșilor și clerului: **„Pe preoți îi îndemn să slujească zilnic Sfânta Liturghie în această perioadă. În bisericile de parohie și mănăstiri să se săvârșească slujba Paraclisului și Acatistului Sfintei Cuvioase Parascheva. Psaltirea, mare izvor de mângâiere în vreme de încercare, să fie hrană sufletească pentru tot creștinul, mai ales în miez de noapte. Sărbătoarea Sfintei Parascheva să fie precedată și urmată de câteva zile de post, dacă se poate, ajunare până la apusul soarelui din partea celor sănătoși, precum și de multe fapte de milostenie. Totul pentru ca Dumnezeu să-și întoarcă privirea spre noi, Sfânta Parascheva să ne ierte”...** Și se cuvine să luăm atitudine, zic eu. Să nu ne facem vinovați de tăcere. În fața lui Dumnezeu și a Cuvioasei. ❖

Maria Buleu

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 11-18 OCTOMBRIE 2020

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 11.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 21-a după Rusalii (a Sfinților Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Marți 13.10	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujbă de priveghere
Miercuri 14.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	†) Sf. Cuv. Parascheva de la Iași; Sf. Mc.Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri 16.10	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	De la 22 ³⁰	Slujbă de priveghere de noapte
Sâmbătă 17.10	de la 08 ⁰⁰	Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 18.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 20-a după Rusalii (Învierea fiului văduvei din Nain) - Utrenia, Sf. Liturghie